

ПРОБЛЕМАТИКА ЗДІЙСНЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВІТЧИЗНЯНИМИ ЕКОНОМІЧНИМИ СУБ'ЄКТАМИ В УМОВАХ ЧИННОГО ЗАКОНОДАВСТВА

© 2017 НОСОВЕЦЬ О. І., ВОЛОЩУК Л. О.

УДК 330.341; 658.5

Носовець О. І., Волощук Л. О. Проблематика здійснення інноваційної діяльності вітчизняними економічними суб'єктами в умовах чинного законодавства

У статті здійснено огляд проблематики чинного законодавства з питань регулювання інноваційної діяльності на предмет оцінки ступеня перешкод і способів їх усунення та стимулювання переходу підприємств від інноваційної орієнтованості до фактичного здійснення комерціалізації нововведень. Представлено системи факторів сприяння та перешкоджання відповідному виду економічної діяльності в Україні у форматі групування та структурування елементів впливу за принципом підпорядкованості зв'язків між ними й описом «вузьких» місць в правовому супроводженні та інституційному забезпеченні, у фінансуванні та підготовленості суб'єктів підприємництва до впровадження інновацій. Обґрунтовано ланцюг виникнення низькоякісної інноваційної пропозиції на ринку від діючих учасників інноваційних процесів та слабого формування інноваційного попиту для переходу до інноваційного типу здійснення підприємницької діяльності.

Ключові слова: інноваційна діяльність, інноваційний розвиток, проблематика, чинники перешкоджання, чинники сприяння, стимулювання.

Рис.: 2. Табл.: 1. Бібл.: 14.

Носовець Олександра Ігорівна – аспірантка кафедри обліку, аналізу та аудиту, Одеський національний політехнічний університет (пр. Шевченка, 1, Одеса, 65044, Україна)

E-mail: professorka@ukr.net

Волощук Лідія Олександрівна – доктор економічних наук, доцент, завідувачка кафедри обліку, аналізу та аудиту, Одеський національний політехнічний університет (пр. Шевченка, 1, Одеса, 65044, Україна)

E-mail: l.a.voloshchuk@gmail.com

УДК 330.341; 658.5

Носовець А. И., Волощук Л. А. Проблематика осуществления инновационной деятельности отечественными экономическими субъектами в условиях действующего законодательства

В статье осуществлен обзор проблематики действующего законодательства по вопросам регулирования инновационной деятельности на предмет оценки степени препятствий и способов их устранения и стимулирования перехода предприятий от инновационной ориентированности к фактическому осуществлению коммерциализации нововведений. Представлены системы факторов содействия и препятствования соответствующему виду экономической деятельности в Украине в формате группирования и структурирования элементов влияния по принципу подчиненности связей между ними и описанием «узких» мест в правовом сопровождении и институциональном обеспечении, в финансировании и подготовленности субъектов предпринимательства к внедрению инноваций. Обоснована цепочка возникновения низкокачественного инновационного предложения на рынке от действующих участников инновационных процессов и слабого формирования инновационного спроса для перехода к инновационному типу осуществления предпринимательской деятельности.

Ключевые слова: инновационная деятельность, инновационное развитие, проблематика, факторы препятствования, факторы содействия, стимулирование.

Рис.: 2. Табл.: 1. Библ.: 14.

Носовець Олександра Ігорівна – аспірантка кафедри учета, анализа и аудита, Одесский национальный политехнический университет (пр. Шевченко, 1, Одесса, 65044, Украина)

E-mail: professorka@ukr.net

Волощук Лидия Александровна – доктор экономических наук, доцент, заведующая кафедрой учета, анализа и аудита, Одесский национальный политехнический университет (пр. Шевченко, 1, Одесса, 65044, Украина)

E-mail: l.a.voloshchuk@gmail.com

UDC 330.341; 658.5

Nosovets O. I., Voloshchuk L. O. The Problematics of Implementing Innovation Activities by National Economic Actors in Conditions of the Currently Effective Legislation

The article reviews the problematics of current effective legislation on the issues of regulating the innovation activities as to assessing the extent of obstacles and the ways of eliminating them, along with encouraging enterprises to move from an innovative focus to the actual commercialization of innovations. Systems of facilitating as well as impediment factors for the corresponding economic activities in Ukraine are presented in the format of grouping and structuring the elements of influence according to the principle of subordination of relations between them together with description of «bottlenecks» in the legal support and institutional provision, in the financing and preparedness of business entities to implement innovations. The chain of appearance of the low quality innovation supply in the marketplace starting from actors in innovative processes and weak formation of innovation demand for the transition to an innovative type of entrepreneurial activity has been substantiated.

Keywords: innovation activity, innovation development, problematics, impediment factors, facilitating factors, stimulating.

Fig.: 2. Tbl.: 1. Bibl.: 14.

Nosovets Oleksandra I. – Postgraduate Student of the Department of Accounting, Analysis and Audit, Odesa National Polytechnic University (1 Shevchenko Ave., Odesa, 65044, Ukraine)

E-mail: professorka@ukr.net

Voloshchuk Lidia O. – D. Sc. (Economics), Associate Professor, Head of the Department of Accounting, Analysis and Audit, Odesa National Polytechnic University (1 Shevchenko Ave., Odesa, 65044, Ukraine)

E-mail: l.a.voloshchuk@gmail.com

Пошук прийнятної моделі економічного розвитку в умовах світової глобалізації з метою встановлення та підвищення конкурентоспроможності національної економіки привів до пошуку нових форм і методів її адаптації до сучасних вимог ведення міжнародних економічних відносин. Оптимальним шляхом

подолання відставання та криз став інноваційний тип розвитку, можливий завдяки поєднанню капіталу та науки в довгостроковій перспективі з отриманням синергетичного ефекту. Як і в будь-якій діяльності, наукоємна трансформація системи організації господарства висвітлила ряд факторів її спонукання та пришвидшення,

гальмування та згортання, породжуючи новий виток економічної проблематики.

Завдяки багатовекторності проблематики здійснення інноваційної діяльності різним аспектам її проблемної сторони як важеля економічного зростання окремих економічних суб'єктів та економічної системи взагалі приділяла свою увагу велика плеяда вчених. Проблеми інноваційної діяльності вивчали Й. Шумпетер, Б. Санто, А. Бодюк, А. Власова, В. Геєць, Р. Іванух, С. Ільєнкова, В. Терехов, М. Чумаченко, С. Покропивний, а питаннями проблем розвитку означеного виду діяльності займалися В. Александрова, Л. Антонюк, В. Соловійова, А. Череп, В. Бурлака, В. Захарченко, С. Ілляшенко, Л. Федулова, С. Харічков, С. Філіппова; проблеми і перспективи розвитку інноваційної діяльності в регіонах розглядали А. Валюх, І. Кукурудза, В. Демиденко та інші. Своєю чергою, питання визначення та підвищення ефективності державної інноваційної політики з'ясували О. Лапко, Л. Федулова; проблеми фінансового забезпечення і стимулювання інноваційної діяльності розглядали Д. Гуменюк, М. Крупка, С. Онишко та інші, а саме фактори впливу на інноваційну діяльність визначали О. Маслак і К. Дорошкевич.

Усі зазначені питання з огляду на динамічність економічного середовища потребують постійного контролю та уточнення в різних аспектах провадження заснованої на інноваціях діяльності.

Поглиблення вивчення природи чинників характерного впливу та їх класифікації, уточнення превалювання одних, послідовність та взаємозв'язок інших дозволить підвищити продуктивність аналітичних дій та ефективність контролю за рухом вектора інноваційного розвитку.

Метою статті є дослідження поточного тематичного поля чинників сприяння та перешкоджання інноваційній діяльності в Україні, оцінка ступеня означеності проблемної складової в нормативно-правових актах, аналіз проблематики виконання чинного законодавства з регулювання інноваційної діяльності, структурування зі встановленням взаємозв'язків між собою факторів впливу за принципом класифікаційного підпорядкування, спрямованого на усунення «вузьких» місць в правовому супроводженні, стимулюванні та інституційному забезпеченні з визначенням напрямків їх відповідного реформування.

Як зазначає Д. Крикуненко, «в умовах ринкової економіки функціонування і розвиток підприємств значною мірою обумовлені ефективною роботою їхнього інноваційного механізму, а також ефективністю реалізованих нововведень. У сучасний період швидкого розвитку продуктивних сил інновації є головною рушійною силою динамічного розвитку суспільного виробництва. Такі поняття, як «інновації», «інноваційні процеси», «інноваційні зміни», міцно закріпилися в поточній лексиці підприємців як новаторів, які практично реалізують основні прогресивні зміни в економіці через її реформування» [1].

«Інновації як запорука досягнення швидкого успіху, що в підприємстві виявляється у підвищенні фінансових показників з наданням значення його сталому характеру, потребують постійного контролю на всіх ста-

діях життєвого циклу з прийняттям необхідних заходів напрямку підвищення отримуваних від їх впровадження економічних, соціальних та інших ефектів» [2].

Ускладнення економічної ситуації, зумовлене різного роду факторами, зокрема нестабільністю політичної обстановки та коливаннями регулюючого, зокрема податкового, законодавства, робить різноманітність проблематики прояву інноваційної активності невпинно зростаючою.

«Порівняно з провідними високотехнологічними країнами світу в Україні сьогодні відсутні реально діючі інструменти підтримки та розвитку інноваційної діяльності» [3]. Нормативно-правове поле характеризується рядом вад, породжуючи нові ускладнення для провадження комерціалізації наукових розробок і розвитку суб'єктів господарювання і, як наслідок, інноваційно орієнтованого розвитку держави в цілому. Аналіз проблематики виконання чинного законодавства з регулювання інноваційної діяльності подано в *табл. 1*.

Останні зміни, внесені в Закон України «Про інноваційну діяльність» [5], стосуються розширення пунктів державної інноваційної політики та збільшення переліку шляхів здійснення державного регулювання інноваційної діяльності без надання яких-небудь гарантій та прописання відповідних заходів щодо реалізації як діючих, так і доповнених пунктів.

Вектором розвитку «Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020» [6], схваленої Указом Президента України від 12 січня 2015 р. № 5, передбачено, що Україна має стати державою з передовими інноваціями. У зв'язку з цим Стратегія передбачає реалізацію Програми розвитку інновацій. З метою досягнення поставлених Президентом України завдань робочою групою, утвореною Міністерством освіти і науки, підготовлено пакет законопроектів направлених на підтримку та розвиток інновацій [3].

«У пакет законопроектів, розроблених Міністерством освіти і науки України на виконання пункту 342 Плану заходів з виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України та Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020» (далі – План заходів), затверджених розпорядженням Кабінету Міністрів України від 4 березня 2015 р. № 213-р. [7], входять [8]:

- ✦ Проект Закону України «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України (щодо стимулювання інновацій)»;
- ✦ Проект Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України (щодо стимулювання інновацій)»;
- ✦ Проект Закону України «Про підтримку та розвиток інноваційної діяльності»;
- ✦ Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо стимулювання інновацій».

«За виключенням розробок щодо внесення змін до деяких законодавчих актів, реалізація останніх також потребує визнання актів такими, що втратили чинність законів України «Про інноваційну діяльність» та «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» [3].

Аналіз проблематики виконання діючого законодавства з регулювання інноваційної діяльності в Україні

№ з/п	Проблема	Характеристика
1	Застаріла парадигма для формування інноваційної політики	Полягає в тому, що нове поняття «інновація» накладається на стару парадигму науково-технічної політики, яка, власне, є сукупністю схем використання державних коштів у формі масштабних проектів із залученням традиційного капіталу. Українській державі з її індустріальним, а не сировинним типом економіки і проблемою багатуокладності для реформування внутрішньої економічної політики, а також для виходу на міжнародну арену необхідна ринкова стратегія інноваційного розвитку
2	Статус неперіоритетності вектора інноваційного розвитку на практиці	Відсутність системної інноваційної політики, що здатна забезпечити узгодження політичних, економічних, соціальних, технологічних та інших змін. Зокрема в Україні досі нема єдиного підходу до визначення основних пріоритетів інноваційного розвитку. Жодним з українських урядів визначені Верховною Радою України пріоритетні напрями інноваційного та науково-технологічного розвитку насправді не сприймалися як пріоритети в діяльності, у кращому випадку вони позиціонувалися як істотні напрями діяльності Міністерства освіти і науки України. На імітацію реальної справи перетворилося формування та реалізація державних програм в інноваційній сфері. Механізму формування інноваційних програм законодавством взагалі не передбачено. На їх виконання Мінфіном виділялась неприпустимо мала частка коштів від загального фінансування науки
3	Невалідність чинного інноваційного законодавства	Недосконалість, фрагментарність сучасного законодавства в інноваційній сфері, його декларативний характер, неузгодженість з іншими розділами законодавства: господарського, цивільного, податкового, бюджетного та ін. Прогресивні норми законів не мають прямої дії та повинні супроводжуватися підзаконними нормативно-правовими актами, які б забезпечили їхнє практичне введення в дію. Норми законів, які були затверджені Верховною Радою України як норми прямої дії, призупинялися або повністю вилучалися виконавчою владою. У такий спосіб більш ніж наполовину було вихолощено Закон «Про наукову і науково-технічну діяльність». Ще більш драматична історія спіткала Закон України «Про інноваційну діяльність». Головною його заслугою постала ідея спеціального режиму інноваційної діяльності, який передбачав чимало пільг для суб'єктів, що впроваджують інновації. Одразу після прийняття Закону дію статей про надання пільг було призупинено законами про Державний бюджет на 2003, 2004, 2005 рр., а в рамках перегляду держбюджету у березні 2005 р. – взагалі скасовано. Таким чином, провідний закон, що регулює інноваційну діяльність, є абсолютно декларативним документом і може бути лише не дуже вдалим термінологічним довідником
4	Неефективність затвердженого механізму податкового стимулювання інноваційної діяльності	Відсутність реальної підтримки і механізмів стимулювання інноваційної сфери на державному рівні. Особливої уваги в цьому зв'язку заслуговує досвід функціонування в Україні спеціального режиму інноваційної діяльності технологічних парків. Після кількох років відносно успішного його функціонування всі нечисленні реальні пільги для технопарків були скасовані на початку 2005 р., а потім повернуті на початку 2006 р. у значно урізаному варіанті. Діяльність технопарків завдяки отриманим пільгам весь час була під пильним наглядом з боку фіскальних і перевіряючих органів. Внаслідок чисельних бюрократичних перепон з боку виконавчої влади діяльність технологічних парків була фактично призупинена. Не працює механізм фінансового забезпечення інноваційної діяльності через його повну неузгодженість з бюджетним законодавством. Не діє механізм пільгового оподаткування інноваційних проектів та підприємств, що був передбачений Законом України «Про інноваційну діяльність» та іншими законами
5	Відсутність розвиненої інноваційної інфраструктури	В Україні з поняттям інноваційної інфраструктури асоціюються передусім технопарки. Ніяких інших розповсюджених у світовій практиці елементів технологічної інноваційної інфраструктури, а саме: технополісів, бізнес-інкубаторів, інноваційно-технологічних центрів (кластерів) та інших українське законодавство не знає
6	Неузгодженість у структурі управління науково-технічною та інноваційною сферами	Незважаючи на значну кількість міністерств, державних агентств і консультативних органів з недостатньо чітко окресленими і часто дублюючими один одного повноваженнями, що прямо чи опосередковано відповідають за науково-технічну й інноваційну діяльність, управління національною інноваційною системою залишається фрагментарним і неефективним

Джерело: складено за [4].

Пропоновані до внесення зміни покладені на забезпечення вдосконалення механізму державної підтримки інноваційної діяльності суб'єктів господарювання (бюджетних установ, організацій та підприємств) за пріоритетними напрямками інноваційної діяльності.

«Реалізація акту позитивно впливатиме на ринок праці, оскільки приведе до збільшення частки суб'єктів господарювання, що впроваджуватимуть інновації, та відповідно до появи нових робочих місць у сфері наукоємного виробництва» [8].

«З прийняттям законів України «Про наукові парки», «Про вищу освіту» (нова редакція) вищі навчальні заклади та наукові установи отримали право спільно з інвесторами створювати суб'єкти господарювання з метою реалізації наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності. Разом з цим, законами не передбачено простого механізму отримання доходу від комерціалізації об'єктів інтелектуальної власності, результатів наукових досліджень» [9].

Проте на поточний період відсутність ефективної реалізації опрацьованої інноваційно орієнтованої стратегії сталого розвитку породжує додаткові причини ускладнення інноваційної активності економічних суб'єктів вітчизняного простору, породжуючи посилення хаотичності переходів в економічних процесах від впорядкованого контрольованого протікання до хаотичної самоорганізації підприємництва з викликанням ланцюгових реакцій розвалу та занепаду існуючих зв'язків та створюючи передумови для гальмування реалізації проекту, спрямованого на збільшення інноваційності національної системи господарювання з подальшим зростанням темпів відповідного типу розвитку, оскільки «відмінною рисою інноваційного розвитку підприємства від розвитку взагалі, є саме його інноваційність» [10].

На виконання поставленої мети дослідження необхідно поглибити вивчення проблематики здійснення інноваційної діяльності в аспекті національної специфіки з питань її спонукання та гальмування з огляду на правове та інституційне забезпечення як важелів державного регулювання, впливу та втручання.

Керуючись визначенням науковців [11] щодо роз'яснення поняття інноваційного розвитку, а саме: «це розвиток (як результат) на засадах ефективного здійснення інноваційної діяльності (для інноваційних підприємств) і розвиток (як процес) на засадах ефективного використання інноваційного потенціалу (для будь-яких підприємств)», більшого значення набуває необхідність ієрархічної побудови факторів впливу на інноваційну діяльність з метою розробки ефективних заходів нівелювання, протидії та усунення.

«Велике теоретико-методичне та практичне значення має вивчення видів та суті факторів перешкоджання впровадженню нових технологій з метою визначення шляхів протидії їм» [11].

Структурування факторів стимулювання та спричинення перешкод для провадження інноваційної діяльності в нашій державі на поточний період представлено на *рис. 1* і *рис. 2* за принципом класифікаційного

підпорядкування, причому існуючі на практиці чинники перешкоджання порівнюються з переліченими в діючій редакції Методологічних положень зі статистики інноваційної діяльності від 10.01.2013 р. [12].

Зазначені групування факторів перешкоджання різних класифікаційних відношень формують низький рівень якості інноваційної пропозиції на виході від суб'єктів, зайнятих в інноваційному процесі з випуску інноваційного продукту чи послуги, та слабе формування інноваційного попиту на вході для нових учасників та збереження участі для діючих.

Дамо пояснення відносно деяких елементів систем чинників впливу, представлених на вказаних рисунках.

Наявність джерел фінансування, на протигагу від нерационального їх використання, що знижує ефективність роботи грошової системи та ліквідність грошової маси, робить їх діаметрально протилежними факторами впливу на інноваційну активність в системі господарювання країни.

Своєю чергою, слід зазначити надання можливості рухливості ринків збуту, з огляду на теорію дифузії інновацій Е. Роджерса, шляхом непрямої зворотної комунікації різним соціальним і віковим групам впливу на інноваційну складову як майбутнього, так і надаваного споживчого продукту.

Ефективне маневрування податками та урядовими видатками в інноваційній економіці з метою валідного впливу на неї не уявляється можливим без нормативно-правового та інституційного забезпечення видів економічної діяльності в групі факторів відповідного характеру.

«Зосередження заходів державних стратегій і програм на розподілі державних коштів чи наданні преференцій окремим групам господарюючих суб'єктів призвело до викривлення конкурентних можливостей на національному ринку та непрозорості у сфері розподілу ресурсів, не дозволило сформувати на державному рівні єдине нормативно-правове поле реалізації економічної діяльності, яке у кінцевому підсумку і формує високо мотиваційний інвестиційний клімат, привабливий для вітчизняних та іноземних інвесторів. Важливим негативним наслідком створення «інвестиційного клімату для обраних» стала втрата довіри суспільства до влади» [13].

Недосконалість законодавства з питань охорони інтелектуальної власності має суттєвий недолік у галузі патентного права в частині тривалості перевірки винаходу на патентоспроможність та отримання свідоцтва про право на винахід з дати подачі заявки на реєстрацію патенту на винахід, що може складати від 1,5 до 2 років, породжує загальмованість переходу до інноваційного виду провадження діяльності потенційних підприємців-інноваторів. У деяких випадках термін отримання патенту може досягати 6 років з урахуванням різного роду експертиз залежно від виду патентованого об'єкта інтелектуальної власності, нівелюючи вмотивованість орієнтованих на включення в інноваційний процес суб'єктів господарювання.

Уявляється необхідним зазначити наявність певної кількості неповністю вирішених нюансів в «боротьбі» прав винахідника та роботодавця, що розкриті в п. 3

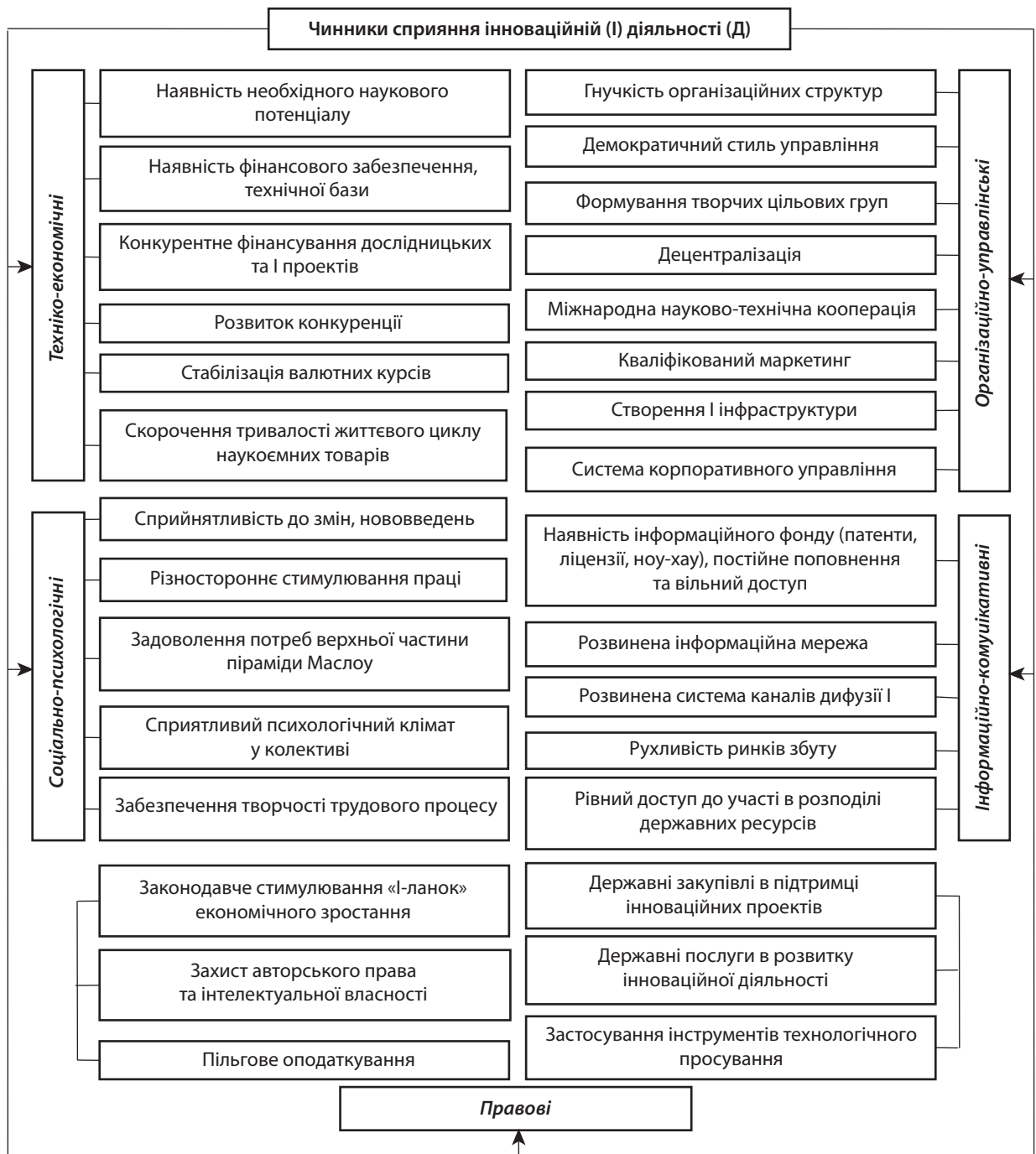

Рис. 1. Структура чинників сприяння інноваційній діяльності в Україні

Джерело: авторська розробка.

ст. 9 Закону України «Про охорону прав на винаходи та корисні моделі»: «Роботодавець повинен протягом чотирьох місяців від дати одержання від винахідника повідомлення подати до Установи заявку на одержання патенту чи передати право на його одержання іншій особі або прийняти рішення про збереження службового винаходу (корисної моделі) як конфіденційної інформації. У цей же строк роботодавець повинен укласти з винахідником письмовий договір щодо розміру та умови виплати йому (його правонаступнику) винагороди відповідно до економічної цінності винаходу (корисної моделі) і (або) іншої вигоди, яка може бути одержана роботодавцем» [14].

Так, кожний елемент здійснюваного впливу системи чинників на включення в інноваційний процес та провадження діяльності з відповідною складовою отримує об'єктивно обґрунтоване розташування за характером дії, виявляє слабкі місця та визначає напрямки розробки шляхів їх усунення та відповідного реформування, добудування та вдосконалення існуючих інноваційної інфраструктури та інституційного забезпечення.

ВИСНОВКИ

З проведеного екскурсу можна зробити висновок, що висвітлення в методологічних вказівках від-

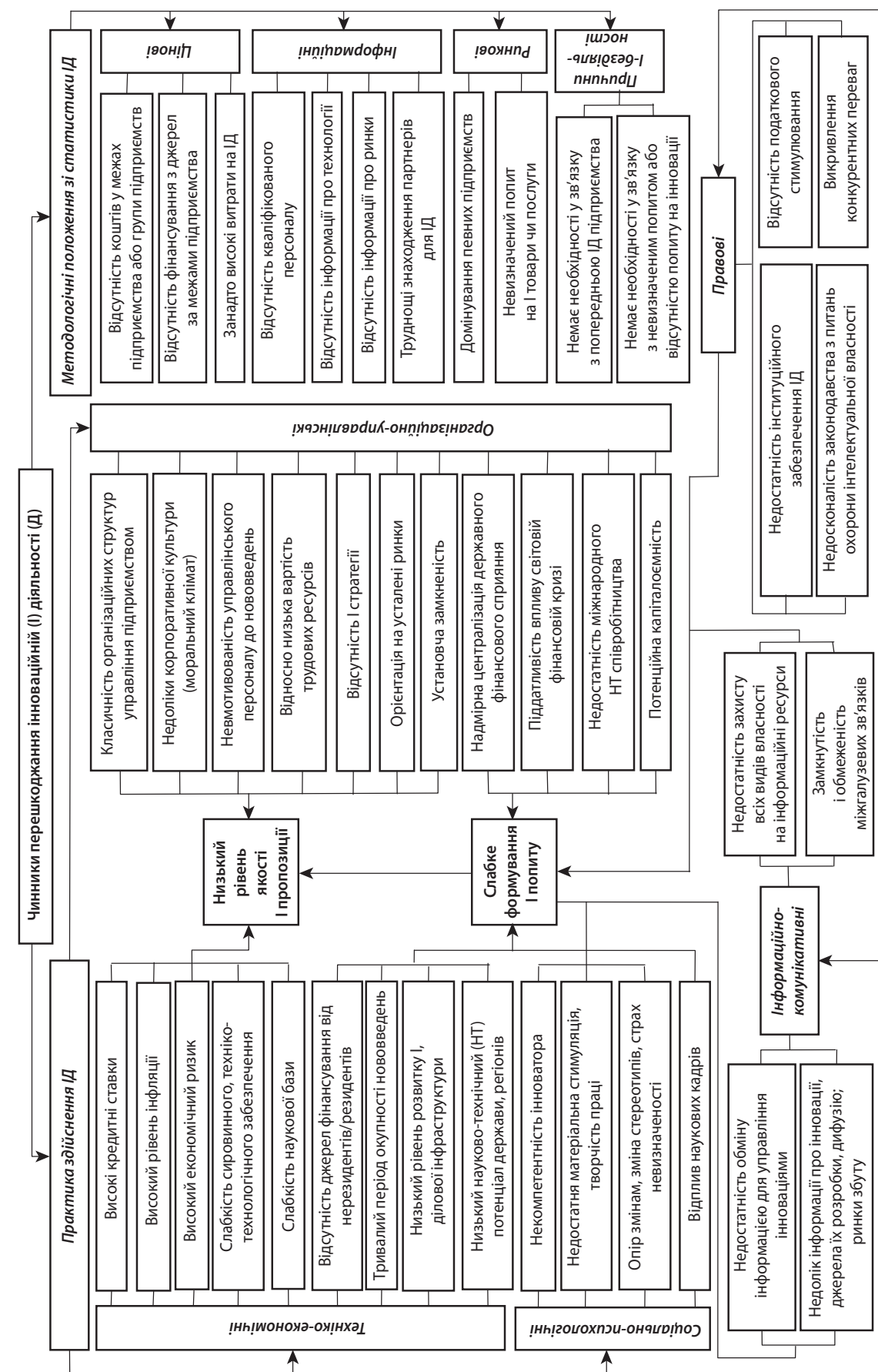

Рис. 2. Структура чинників перешкодження інноваційної діяльності в Україні

Джерело: авторська розробка.

носно статистичного обліку інноваційної діяльності вузького профілю чинників перешкоджання здійсненню вказаного виду діяльності робить дані статистичні положення потребуючими суттєвих доробок; з огляду на динамічність науково-технічних, економіко-правових, соціально-культурних процесів необхідність створення та справного функціонування інноваційної інфраструктури набуває більшої значущості в розв'язанні подібної проблематики. ■

ЛІТЕРАТУРА

- 1. Крикуненко Д. О.** Проблеми впровадження інновацій на підприємствах. *Маркетинг і менеджмент інновацій*. 2011. № 4. Т. I. С. 45–49. URL: http://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/23839/1/mmi2011_4_1_45_49.pdf
- 2. Носовець О. І., Волощук О. Л.** Прогнозування інноваційної активності промислових підприємств інструментами імітаційного моделювання бізнес-процесів. *Економіка: реалії часу*. 2015. № 6 (22). С. 147 – 155. URL: <http://economics.opu.ua/files/archive/2015/No6/147.pdf>
- 3.** Проект Міністерства освіти і науки Закону України «Про підтримку та розвиток інноваційної діяльності». URL: <http://mon.gov.ua/citizens/zv'yazki-z-gromadskisty/konsultaciyi-z-gromadskisty/gromadske-obgovorennya.html>
- 4. Сімсон О. Е.** Проблеми правового регулювання інновацій в Україні // Актуальні проблеми модернізації інноваційного законодавства України: матеріали наук.-практ. конф. (м. Харків, 28 жовтня 2010 р.). Харків, 2010. С. 34–36. URL: http://dSPACE.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/7009/1/Simson_2015.pdf
- 5.** Проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про інноваційну діяльність» (щодо сприяння розвитку інноваційної діяльності)» від 21.01.2016 р. № 3796. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JH2XG00A.html
- 6.** Наказ Президента України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» від 12.01.2015 р. № 5/2015. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>
- 7.** Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про затвердження плану заходів з виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України та Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020» у 2015 році» від 04.03.2015 р. № 213-р (зі змінами та доповненнями). URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/213-2015-p>
- 8.** Проект Міністерства освіти і науки Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо стимулювання інновацій». URL: <http://mon.gov.ua/citizens/zv'yazki-z-gromadskisty/konsultaciyi-z-gromadskisty/gromadske-obgovorennya.html>
- 9.** Проект Міністерства освіти і науки Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України (щодо стимулювання інновацій)». URL: <http://mon.gov.ua/citizens/zv'yazki-z-gromadskisty/konsultaciyi-z-gromadskisty/gromadske-obgovorennya.html>
- 10. Волощук Л. О., Кірсанова В. В., Філіппова С. В.** Аналітичні інструменти управління інноваційним розвитком промислового підприємства: монографія. Одеса: ФОП Бондаренко М. О., 2015. 180 с.
- 11. Носовець О. І., Волощук Л. О.** Економічна безпека в аспекті проблем інноваційної активності підприємств на макро- та мікрорівнях // «Управління інноваційним розвитком на макро-, мезо- та мікрорівнях»: матеріали Першої міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (Одеса, 5 червня 2015 р.). Одеса, 2015. С. 44–46. URL: <http://ua.unite.com.ua/zakoni/protection-of-invention.php>
- 12.** Наказ Державної служби статистики України «Методичні положення зі статистики інноваційної діяльності» від

10.01.2013 р. № 3 (зі змінами та доповненнями). URL: http://www.lv.ukrstat.gov.ua/ukr/themes/08/metod_3.pdf

13. Дерев'яно Б. В. Правове регулювання інвестиційної та інноваційної діяльності: навч. посіб. Донецьк: ДЮІ МВС України, 2012. 199 с.

14. Закон України «Про охорону прав на винаходи та охоронні моделі» від 15.12.1993 р. № 3687-XII (зі змінами та доповненнями). URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/3687-12>

REFERENCES

Derevianko, B. V. *Pravove rehulivannia investytsiinoi ta innovatsiinoi diialnosti* [Legal regulation of investment and innovative activities]. Donetsk: DYUI MVS Ukrainy, 2012.

Krykunenکو, D. O. "Problemy vprovadzhenia innovatsii na pidpriemstvakh" [Problems of introduction of innovations at enterprises]. *Marketynh i menedzhment innovatsii*. 2011. http://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/23839/1/mmi2011_4_1_45_49.pdf

[Legal Act of Ukraine]. <http://mon.gov.ua/citizens/zv'yazki-z-gromadskisty/konsultaciyi-z-gromadskisty/gromadske-obgovorennya.html>

[Legal Act of Ukraine] (2016). http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JH2XG00A.html

[Legal Act of Ukraine] (2015). <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>

[Legal Act of Ukraine] (2015). <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/213-2015-p>

[Legal Act of Ukraine]. <http://mon.gov.ua/citizens/zv'yazki-z-gromadskisty/konsultaciyi-z-gromadskisty/gromadske-obgovorennya.html>

[Legal Act of Ukraine]. <http://mon.gov.ua/citizens/zv'yazki-z-gromadskisty/konsultaciyi-z-gromadskisty/gromadske-obgovorennya.html>

[Legal Act of Ukraine] (2013). http://www.lv.ukrstat.gov.ua/ukr/themes/08/metod_3.pdf

[Legal Act of Ukraine] (1993). <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/3687-12>

Nosovets, O. I., and Voloshchuk, L. O. "Ekonomichna bezpeka v aspekti problem innovatsiinoi aktyvnosti pidpriemstv na makro- ta mikrorivniakh" [Economic safety in the aspect of innovative activity at the macro and micro levels]. *Upravlinnia innovatsiinyim rozvytkom na makro-, mezo- ta makrorivniakh*. <http://ua.unite.com.ua/zakoni/protection-of-invention.php>

Nosovets, O. I., and Voloshchuk, O. L. "Prohnozuvannia innovatsiinoi aktyvnosti promyslovykh pidpriemstv instrumentamy imitatsiinoho modelivannia biznes-protseviv" [Forecasting of innovative activity of industrial enterprises by simulation tools business process]. *Ekonomika: realii chasu*. 2015. <http://economics.opu.ua/files/archive/2015/No6/147.pdf>

Simson, O. E. "Problemy pravovoho rehulivannia innovatsii v Ukraini" [Problems of legal regulation of innovations in Ukraine]. *Aktualni problemy modernizatsii innovatsiinoho zakonodavstva Ukrainy*. http://dSPACE.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/7009/1/Simson_2015.pdf

Voloshchuk, L. O., Kirsanova, V. V., and Filyppova, S. V. *Analitychni instrumenty upravlinnia innovatsiinyim rozvytkom promyslovoho pidpriemstva* [The analytical tools of management of innovative development of industrial enterprises]. Odessa: FOP Bondarenko M. O., 2015.